

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Παγκόσμια Τράπεζα: Στην 61η θέση μεταξύ 190 χωρών κατετάγη η Ελλάδα στην ευκολία του επιχειρείν

Στην 61η θέση μεταξύ 190 χωρών, από την 58η πέρυσι, υποχώρησε η Ελλάδα στην κατάταξη της Παγκόσμιας Τράπεζας (ΠΤ) για την ευκολία του επιχειρείν (Doing Business 2017). Σε απόλυτο επίπεδο, ωστόσο, οι επιδόσεις της Ελλάδας παρέμειναν στα περυσινά επίπεδα. Ειδικότερα, η επίδοσή της διαμορφώθηκε στο 68,67% του ανώτατου επιπέδου στον κόσμο, όπως αυτό προκύπτει από τις καλύτερες επιδόσεις διαχρονικά (distance to frontier, DTF). Συγκριτικά, το DTF ανερχόταν στο 60,42% το 2011 (στοιχεία 2010), στο 63,35% το 2014 (στοιχεία 2013) και το 68,56% το 2015 (στοιχεία 2014).

Η βαθμολογία της Ελλάδας στην ευκολία του επιχειρείν προκύπτει από την αξιολόγηση δέκα επιμέρους δεικτών. Η απόλυτη βαθμολογία της χώρας (DTF) έμεινε σταθερή στους επτά από τους δέκα αυτούς δείκτες, ενώ μειώθηκε στον δείκτη της πληρωμής φόρων στο 78,22% από 78,65% πέρυσι και αυξήθηκε στον δείκτη καταγραφής περιουσίας στο 49,67% από 49,62% και στον δείκτη ολοκλήρωσης της πτωχευτικής διαδικασίας στο 56,66% από 56,28%.

Η σειρά κατάταξης της Ελλάδας μεταξύ των 190 χωρών στους δέκα δείκτες έχει ως εξής:

- Έναρξη επιχείρησης (56η θέση από 49η πέρυσι)
- Κατασκευαστικές άδειες (58η από 55η)
- Ηλεκτροδότηση (52η από 46η)
- Καταχώρηση ακίνητης περιουσίας (141η από 144η)
- Λήψη πιστώσεων (82η από 78η)
- Προστασία επενδυτών μειοψηφίας (42η από 40η)
- Πληρωμή φόρων (64η από 62η)
- Διασυνοριακό εμπόριο (29η από 29η)
- Εφαρμογή συμβάσεων (133η από 131η)
- Ολοκλήρωση πτωχευτικής διαδικασίας (52η από 52η)

Η έναρξη μίας επιχείρησης στην Ελλάδα απαιτεί την πραγματοποίηση 5 διαδικασιών έναντι 4,8 κατά μέσο όρο στις χώρες υψηλού εισοδήματος του ΟΟΣΑ. Χρειάζεται, επίσης, 13 ημέρες έναντι 8,3 στις αντίστοιχες χώρες του ΟΟΣΑ και συνεπάγεται κόστος ίσο με το 2,2% του κατά κεφαλήν εισοδήματος έναντι 3,1% του αντίστοιχου εισοδήματος στις χώρες υψηλού εισοδήματος του ΟΟΣΑ.

Στην πρώτη θέση στην κατάταξη της ΠΤ για την ευκολία του επιχειρείν βρίσκεται η Νέα Ζηλανδία, ακολουθούμενη από τη Σγκαπούρη, τη Δανία, το Χονγκ Κονγκ της Κίνας, την Κορέα, τη Νορβηγία, τη Βρετανία, τις ΗΠΑ, τη Σουηδία και την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας που βρίσκεται στη 10η θέση. Στην έκθεσή της, η ΠΤ τονίζει ότι ένας αριθμός - ρεκόρ 137 χωρών υλοποίησε βασικές μεταρρυθμίσεις που κάνουν ευκολότερη την έναρξη και λειτουργία επιχειρήσεων μικρού και μεσαίου μεγέθους.

Έρευνα της Cedefop: Γερνάει η Ελλάδα – Εμφανείς οι επιπτώσεις μέσα στα επόμενα 9 χρόνια...

Σημαντικά υψηλότερη εξάρτηση από εργαζομένους με ...γκρίζα μαλλιά εκτιμάται ότι θα έχει το 2025 η Ελλάδα, σε σύγκριση με τον μέσο όρο της ΕΕ των 28 κρατών-μελών, λόγω της γήρανσης του πληθυσμού της.

Ο ενεργός πληθυσμός της χώρας (άτομα ηλικίας 15 έως 65 ετών) εκτιμάται ότι θα μειωθεί στα επόμενα εννέα χρόνια, με την πτώση να είναι μεγαλύτερη στην πιο δυναμική ηλικιακή κατηγορία, ήτοι στους εργαζόμενους 25-34 χρόνων.

Την ίδια στιγμή, σημαντικά εκτιμάται ότι θα αυξηθεί το εργατικό δυναμικό ηλικίας 55-64 χρόνων και άνω των 65 ετών. «Κοιτάζοντας στο μέλλον, η Ελλάδα αναμένεται να έχει σημαντικά υψηλότερη εξάρτηση από εργαζομένους μεγαλύτερης ηλικίας, σε σύγκριση με τον μέσο όρο της ΕΕ των 28» καταλήγουν οι μελετητές του Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefop), στο πλαίσιο εργασίας του πανευρωπαϊκού μοντέλου για τη διάγνωση των αναγκών στην αγορά εργασίας, που επικαιροποιήθηκε ανά χώρα πριν από λίγες ημέρες και αναρτήθηκε στον επίσημο διαδικτυακό ιστότοπο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Skills Panorama».

Στα Βαλκάνια οι καταθέσεις μικρομεσαίων

Μεταβολή καταθέσεων 2015

Καταθέσεις ποσό σε δισ. ευρώ	2008	Ιούλιος 2016	Μεταβολή
Ελλάδα	227,6	122,6	-46,1%
Βουλγαρία	18,6	32,4	74,2%
Ρουμανία	37,8	56,9	50,5%

Σημαντική αύξηση κατά 10% και 8% παρουσίασαν το 2015 οι τραπεζικές καταθέσεις στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία, αντίστοιχα, τη στιγμή που στην Ελλάδα σημειωνόταν νέα «βουτιά» κατά 23%, η μεγαλύτερη από το ξέσπασμα της κρίσης το 2008.

Ενώ η Ελλάδα εισερχόταν στην τέλεια καταγίδια, αποτέλεσμα της «διαπραγμάτευσης» του 2015 που στηριζόταν σε αφέλειες του τύπου «θα δώσουν τα λεφτά γιατί δεν τους συμφέρει να διαλύσουμε την Ευρωζώνη», δεκάδες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, διαβλέποντας τους κινδύνους από την επικίνδυνη πορεία της χώρας άνοιξαν λογαριασμούς σε Βουλγαρία - Ρουμανία, μεταφέροντας εκεί κεφάλαια προκειμένου να μπορέσουν να εξασφαλίσουν τη λειτουργία των επιχειρήσεών τους.

Σύμφωνα με τραπεζικές και επιχειρηματικές πηγές, εκατοντάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις, κυρίως από τη Βόρεια Ελλάδα αλλά και άλλες περιοχές όπως τη Θεσσαλία, απέσυραν τις καταθέσεις τους από ελληνικές τράπεζες και άνοιξαν λογαριασμούς στις γειτονικές βαλκανικές χώρες. Η δημιουργία λογαριασμών τόσο στη Βουλγαρία όσο και στη Ρουμανία είναι εξαιρετικά απλή διαδικασία, καθώς πρόκειται για χώρες-μέλη της Ε.Ε., ειδικά η Βουλγαρία είναι προσβάσιμη ακόμα και με αυτοκίνητο, ενώ όλες οι τράπεζες δέχονται καταθέσεις σε ευρώ. Επιπλέον, οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες βρήκαν εύκολα τη σχετική καθοδήγηση τόσο από στελέχη ελληνικών τραπεζών, καθώς οι εγχώριες τράπεζες διατηρούν ισχυρή παρουσία στις δύο χώρες μέσω θυγατρικών, αλλά και μέσω εξειδικευμένων συμβούλων. Ακόμα και ελεύθεροι επαγγελματίες και ιδιώτες μετέφεραν αποταμιεύσεις σε γειτονικές βαλκανικές χώρες, λόγω της ανησυχίας για την κατάσταση στην Ελλάδα.

Σημειώνεται ότι η μετακίνηση κεφαλαίων σε Ρουμανία - Βουλγαρία δεν έγινε προς θυγατρικές των ελληνικών τραπεζών στις χώρες αυτές, αλλά σε τοπικές και ξένες τράπεζες, καθώς διάχυτος ήταν ο φόβος ότι ένα ατύχημα στην Ελλάδα θα είχε επιπτώσεις και στις εκεί θυγατρικές των εγχώριων τραπεζών.

Ετσι την ώρα που η αλλοπρόσαλλη διαπραγμάτευση προκαλούσε αλλεπάλληλα εμφράγματα στην οικονομία και στις τράπεζες, είχαμε νέο κύμα μαζικών εκροών καταθέσεων με εκατοντάδες εγχώριες εταιρείες που δημιουργούσαν θυγατρικές και άνοιγαν λογαριασμούς στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία.

Συνέχεια....

Εκ των υστέρων η απόφασή τους αποδείχθηκε σωτήρια, καθώς στο τέλος Ιουνίου 2015 έγινε αυτό που ήταν τόσο πιθανό να συμβεί «όσο να μην ανατείλει ένα πρωί ο ήλιος». Σύμφωνα με επιτελικά στελέχη επιχειρήσεων ένας βασικός λόγος που τελικά η επιβολή των κεφαλαιακών περιορισμών είχε ηπιότερες επιπτώσεις από ό,τι αρχικά αναμενόταν ήταν ότι ένας μεγάλος αριθμός επιχειρήσεων είχε αποκτήσει βάσεις και τραπεζικούς λογαριασμούς εκτός Ελλάδος, διαβλέποντας την επερχόμενη καταστροφή.

Ετσι πολλές σοβαρές επιχειρήσεις, μικρού μεγέθους, κατάφεραν όχι μόνο να σωθούν αλλά και να διατηρήσουν ανοιχτές πιστωτικές γραμμές σε τράπεζες σε Βουλγαρία - Ρουμανία, κάτι που στην Ελλάδα ήταν αδύνατο, τουλάχιστον τους πρώτους μήνες μετά την επιβολή των capital controls. Το 2015 οι καταθέσεις στη Ρουμανία αυξήθηκαν κατά 4,2 δισ. ευρώ και στη Βουλγαρία κατά 2,8 δισ. ευρώ.

Με μεγαλύτερη άνεση αντιμετώπισαν τις προκλήσεις οι μεγάλοι μεγέθους επιχειρήσεις και οι πολυεθνικές που είχαν χτίσει από καιρό της «άμυνες» τους σε μεγάλες ευρωπαϊκές χώρες.

Η εξασθένηση της θέσης της χώρας μας, έπειτα από οχτώ χρόνια άνευ προηγουμένου ύφεσης, σε σχέση με τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία είναι δραματική. Στο διάστημα 2008 - Ιούλιος 2016, οι καταθέσεις στις ελληνικές τράπεζες έχουν μειωθεί σχεδόν στο μισό (-46,1%), ενώ στο ίδιο διάστημα στη Βουλγαρία έχουν ενισχυθεί κατά 74,2% και στη Ρουμανία κατά 50,5%.

Στο ίδιο διάστημα το ελληνικό ΑΕΠ έχει συρρικνωθεί κατά περίπου 25% ενώ της Ρουμανίας έχει ενισχυθεί κατά 19% και της Βουλγαρίας κατά 12,5%. Το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ διαμορφώνεται στο 26,7% στη Βουλγαρία και στο 38,4% στη Ρουμανία. Στην Ελλάδα ξεπερνά το 170%.

Και ενώ η χώρα μας παλεύει για την υλοποίηση του τρίτου μνημονίου και η οικονομία παραμένει σε χαμηλή πτήση, το ΑΕΠ της Βουλγαρίας «τρέχει» στο β' τρίμηνο 2016 με ρυθμό +3%, διατηρώντας τη δυναμική του 2015 (+3%), ενώ η Ρουμανία αναπτύσσεται το 2016 με +6% έναντι +3,8% το 2015.

Πηγή: Καθημερινή

Ιφο: Η Ελλάδα έπρεπε να αποχωρήσει από το ευρώ με ολική διαγραφή χρέους - Βιώσιμο μοντέλο με προσωρινή έξοδο

Ο Αυστριακός οικονομολόγος Γκάμπριελ Φέλμπερμπίερ, διευθυντής του τμήματος εξωτερικής οικονομίας του Ινστιτούτου Οικονομικής Έρευνας Λάιπνιτς (Ifo) του Μονάχου πιστεύει, ότι «αυτό το οποίο χρειάζεται η Ελλάδα είναι ένα πραγματικό βιώσιμο μοντέλο ώστε μετά να πείτε στην Ευρώπη: ιδού το σχέδιο για τη νέα Ελλάδα και να ζητήσετε την υποστήριξή της». Πρέπει «να πείτε πάμε πίσω στο εθνικό νόμισμα προσωρινά, διαγράψτε το χρέος μας άνευ όρων και θα εφαρμόσουμε ένα βιώσιμο πρόγραμμα ανάπτυξης. Στην Ιρλανδία όπου δεν υπήρχαν οξείες πολιτικές * για επενδύσεις στην Ελλάδα, αναζητούν επενδυτικές ευκαιρίες. Η ήρεμη πολιτική κατάσταση συμβάλλει φυσικά σε αυτό. Όσο η Ελλάδα δεν βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας του γερμανικού Τύπου τόσο καλύτερα, αυτό έχει θετικό αντίκτυπο στις οικονομικές σχέσεις», επισήμανε στη συνέντευξή του στο Αθηναϊκό/Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, ο Αυστριακός καθηγητής Γκάμπριελ Φέλμπερμπίερ, διευθυντής του τμήματος εξωτερικής οικονομίας του Ινστιτούτου Οικονομικής Έρευνας Λάιπνιτς (Ifo) του Μονάχου.

«Η αίσθηση ότι μπορεί να συνεργαστεί κανείς με την παρούσα αριστερή κυβέρνηση θεωρείται από πολλούς πλέον ως δεδομένη. Το γεγονός ότι η πολιτική κατάσταση είναι ήρεμη, έχει βέβαια την αξία του, βοηθά, αλλά δεν είναι αρκετό από μόνο του», προσέθεσε.

Στο ερώτημα τι θα πρέπει να κάνει η Ελλάδα για να προσελκύσει επενδύσεις απάντησε ότι «οι δείκτες της Παγκόσμιας Τράπεζας δείχνουν ότι τους τελευταίους μήνες υπάρχει μια ανοδική τάση», όμως «το κύριο πρόβλημα για να ευημερήσει η Ελλάδα είναι να αυξήσει την παραγωγικότητα της. Γι αυτό πρέπει να ληφθούν μια σειρά από μέτρα, όπως είναι η αλλαγή των εργασιακών σχέσεων».

Ο καθηγητής του πανεπιστημίου του Μονάχου, πρόσθεσε ότι τόσο ο ίδιος όσο και το -ιδιαίτερος επικριτικό προς την Ελλάδα- Ινστιτούτο Ifo, θεωρούν ότι «η σημερινή κατάσταση είναι αποτέλεσμα της λανθασμένης απόφαση του 2010» και θέτουν «το μεγάλο ερώτημα» εάν ήταν ορθό «να επιλεγεί η παραμονή της Ελλάδας στο ευρώ ή θα ήταν καλύτερα να είχε αποχωρήσει». Η απάντησή τους είναι πως «θα ήταν ίσως καλύτερα για όλους, για τους δανειστές, ακόμα και για τις γερμανικές τράπεζες και την Ελλάδα φυσικά, ότι πρέπει να αποχωρήσει από το ευρώ, σε συνδυασμό με μια ολοκληρωτική διαγραφή του χρέους όπως στην Αργεντινή».

Ο Αυστριακός οικονομολόγος πιστεύει, ότι «αυτό το οποίο χρειάζεται η Ελλάδα είναι ένα πραγματικό βιώσιμο μοντέλο ώστε μετά να πείτε στην Ευρώπη: ιδού το σχέδιο για τη νέα Ελλάδα και να ζητήσετε την υποστήριξή της». Πρέπει «να πείτε πάμε πίσω στο εθνικό νόμισμα προσωρινά, διαγράψτε το χρέος μας άνευ όρων και θα εφαρμόσουμε ένα βιώσιμο πρόγραμμα ανάπτυξης. Στην Ιρλανδία όπου δεν υπήρχαν οξείες πολιτικές αντιπαραθέσεις αυτό έγινε επί τη βάση ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης».

Κατά την άποψη του Γκάμπριελ Φέλμπερμάιερ, το αποτέλεσμα δεν θα ήταν καταστροφικό, διότι αμέσως μετά ένα πρόγραμμα βοήθειας θα εξασφάλιζε «ότι δεν θα επικρατήσει το χάος στη χώρα, ώστε να μην οδηγηθούμε σε μαζική ανεργία ή έλλειψη φαρμάκων. Τότε θα δινόταν η ευκαιρία να δημιουργηθεί ένα νέο όραμα για την επάνοδο της χώρας στην ευρωζώνη».

Είπε επίσης στη συνέντευξή του ότι η αυστηρή πολιτική λιτότητας η οποία εφαρμόζεται στην Ελλάδα δεν είναι ασύμβατη με την ανάπτυξη. «Ο Γερμανός υφυπουργός Χανς-Γιόακιμ Φούχτελ απαρίθμησε (στο συνέδριο του Ελληνογερμανικού Επιμελητηρίου) μεν μια σειρά από πολύ καλά συγκεκριμένα σχέδια και αυτό είναι θετικό. Το ερώτημα όμως το οποίο τίθεται είναι αν μπορούν να αποτελέσουν τη σπύθα που θα ανάψει τη φωτιά της ανάκαμψης», συμπλήρωσε.

Κατά τον Αυστριακό καθηγητή Οικονομίας όσοι επιμένουν να παραμείνει η Ελλάδα στην ευρωζώνη το κάνουν διότι «το πραγματικό πρόβλημα δεν είναι η Ελλάδα, αλλά η Ιταλία, η Ισπανία ίσως κι η Γαλλία». «Η κατάσταση εκεί δεν είναι ακριβώς ίδια αλλά είναι κατά βάση όμοια. Ούτε γι' αυτούς δεν είναι το σωστό νόμισμα το ευρώ, αλλά ούτε και για τη Γερμανία είναι...», προσθέτει. Ωστόσο δεν τάσσεται υπέρ της κατάργησης του ευρώ, αλλά όπως λέει «θέλουμε να καταστήσουμε την νομισματική ένωση μια ελεύθερη ένωση στην οποία να μπορεί μια χώρα μέλος, σε ορισμένες μόνο ειδικές περιπτώσεις, δεν θα είναι δηλαδή ο κανόνας, να αποχωρεί από το ευρώ, να επαναφέρει το εθνικό της νόμισμα με νέα ισοτιμία και μετά να ξαναμπει. Απαιτείται όμως γι αυτό μια συντεταγμένη αποχώρηση και βεβαίως η επιτήρηση της διαδικασίας, ώστε η χώρα να επανέλθει στην ευρωζώνη μόνον όταν έχουν εφαρμοστεί οι απαιτούμενες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις».

Τονίζει μάλιστα, ότι «αυτό θα ήταν ακόμα και σήμερα καλύτερο να γίνει για την Ελλάδα» και ότι η αυστηρή λιτότητα δεν είναι αναγκαία στην περίπτωση εξόδου κάποιας χώρας από το ευρώ, «διότι αν αποχωρήσει κανείς από την ευρωζώνη μπορεί να μην εφαρμόσει την πολιτική αυτή, αφού η ανάκαμψη της οικονομίας χάρη στις χαμηλές ισοτιμίες του νομίσματος θα έλθει από μόνη της».

Το πρόβλημα της χώρας μας είναι κατά την άποψή του η ανταγωνιστικότητα και «εάν υπάρξει μια νέα δραχμή, αν δηλαδή μπορεί να υποτιμηθεί το νόμισμά της, οι επενδύσεις θα αυξηθούν αμέσως». Εάν μάλιστα «γίνει ταυτόχρονα με την αποχώρηση από το ευρώ και την συνεπακόλουθη υποτίμηση της νέας δραχμής και το κούρεμα του χρέους θα υπάρξει αμέσως μια μεγάλη εισροή ξένων κεφαλαίων στην Ελλάδα».

Χωρίς, ο διευθυντής του τμήματος εξωτερικής οικονομίας του Ινστιτούτου Ifo του Μονάχου, επισημαίνει ότι «για βασικά προϊόντα, επίσης τα οποία η χώρα δεν μπορεί να λειτουργήσει, όπως είναι το πετρέλαιο και τα φάρμακα θα υπάρξει πρόβλημα, γι' αυτό θα χρειασθεί την βοήθεια των Ευρωπαίων φίλων της», οι οποίοι και θα την έδιναν, αφού «θα ήταν μια συμφωνία η οποία βασίζεται στην αμοιβαιότητα».

Παραδέχεται μεν ότι κατάσταση θα είναι αρχικά δραματική, «αλλά θα γίνουν όλα γρήγορα» και «σε δυο χρόνια θα έχει λειτουργήσει». Κατά την μεταβατική δε φάση θα πρέπει να υπάρξει ένα πρόγραμμα, οπότε «θα είναι αναγκαίο να χορηγηθούν δάνεια» να βρεθούν «κάποιες λύσεις, όπως είναι η βοήθεια εκτάκτου ανάγκης, ώστε να αντιμετωπισθούν οι όποιες ελλείψεις».

Για το ενδεχόμενο ελάφρυνσης του ελληνικού χρέους ο Γκάμπριελ Φέλμπερμάιερ εκτιμά ότι «μέχρι τις γερμανικές εκλογές δεν θα συμβεί τίποτα. Μετά τις γερμανικές εκλογές μπορεί να το φανταστώ». Εκτιμά ότι «στο τέλος το ΔΝΤ θα παραμείνει» στο πρόγραμμα για την Ελλάδα, αφού προηγηθεί η ελάφρυνση του ελληνικού χρέους, προσθέτει όμως, ότι το θεωρεί και αυτό προβληματικό: «Πιστεύω ότι είναι καλύτερα να γίνει κούρεμα χρέους, όπως έγινε στην Αργεντινή και σε άλλες χώρες, με μια ανοικτή δήλωση πτώχευσης» αν και το «κούρεμα του ελληνικού χρέους σημαίνει ότι θα έχουν ζημιές τόσο η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και η Μπούντεσμπανκ (Bundesbank) όσο και οι ιδιωτικές τράπεζες, και φυσικά δεν τους αρέσει. Έτσι όμως αποφεύγεται στο μέλλον και στο μεσοδιάστημα η αναζωπύρωση της κρίσης στην Ελλάδα».

Ο Αυστριακός οικονομολόγος του βαυαρικού Ινστιτούτου Ifo απαντά αρνητικά στο ερώτημα εάν στις αναλύσεις τους παίζει κάποιο ρόλο η γεωπολιτική θέση μιας χώρας, όπως η Ελλάδα. Κατά την άποψή του όμως «η Ευρώπη πρέπει επειγόντως να αρχίσει να σκέφτεται γεωστρατηγικά, όχι μόνο στην Ανατολική Μεσόγειο ή στο Αιγαίο, αλλά διεθνώς. Είναι λάθος να μην σκέφτεται γεωστρατηγικά, αλλά έτσι είναι», όπως είπε.

Συμμερίζεται και ο ίδιος τις απόψεις του πρώην και του νυν προέδρου του Ifo, των Βέρνερ Ζιν και Κλέμενς Φιστ, περί ανάγκης εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ, επειδή «μια νομισματική ένωση πρέπει να βασίζεται στο αμοιβαίο όφελος για όλους». Εάν δεν συμβαίνει αυτό τότε η κατάσταση θα λιμνάζει, όπως εξηγεί.

Ο κ. Φέλμπερμάιερ λέει επίσης ότι «φυσικά και θα υπάρξει χάος» στην περίπτωση αποχώρησης και άλλων χωρών από το ευρώ, την οποία όμως δεν την χαρακτηρίζει «έξοδο από το ευρώ, αλλά φάση προσαρμογής». Γι' αυτό «θα έπρεπε καταρχάς να γίνει μια δημόσια συζήτηση για το ότι η νομισματική ένωση πρέπει να αναπνεύσει, να γίνει κατανοητό το γιατί δεν έχει νόημα να είναι κανείς μέλος της νομισματικής ένωσης», λέει συμπληρώνει όμως ότι «χρειαζόμαστε μηχανισμούς και προγράμματα ώστε να μην προκύψει ακριβώς το χάος. Η Ευρωζώνη θα πρέπει να μεταρρυθμιστεί προς αυτήν την κατεύθυνση. Χωρίς αυτήν η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Ιταλία και η Γαλλία θα βρίσκονται σε μόνιμη στασιμότητα».

Στο ερώτημα αν μπορεί να πείσει κανείς να γίνουν αποδεκτά σκληρά μέτρα κουνώντας το δάχτυλο σε ολόκληρους λαούς και μάλιστα από όσους δεν έχουν καμιά δημοκρατική νομιμοποίηση, ο Γκάμπριελ Φέλμπερμάιερ απαντά: «Το ερώτημα είναι αν το σημερινό status quo είναι δημοκρατικά νομιμοποιημένο. Στην πραγματικότητα πρόκειται για την αρχή της δημιουργίας μιας ένωσης μεταφοράς χρεών άλλων. Σήμερα έχουμε ένα σύστημα σύμφωνα με το οποίο η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, χωρίς να νομιμοποιείται, διαθέτει λ.χ. χρήματα για να σωθούν οι ελληνικές τράπεζες».

Ο διευθυντής του τμήματος εξωτερικής οικονομίας του Ινστιτούτου Ifo καταλήγει πως «πρέπει να δεχτούμε ότι αυτό το status quo δεν εξυπηρετεί ούτε την Ελλάδα, ούτε την Γερμανία, αλλά και γενικά ότι χρειαζόμαστε μια λύση η οποία να επιτρέπει μια νέα αρχή. Γι' αυτό και πρέπει να γίνει ένα κούρεμα του ελληνικού χρέους συνοδευόμενο από την έξοδο από το ευρώ και βέβαια από μηχανισμούς και προγράμματα στήριξης της εξόδου από την κρίση, διότι ασφαλώς το χρέος δεν θα μπορεί να αποπληρωθεί ούτε με την υποτιμημένη δραχμή. Πρέπει να λάβει χώρα ένα δούνα και λαβείν».

Τα Διαγράμματα της Ημέρας

The percent of S&P 500 stocks above their 200-day simple moving average (SMA) ended the day at 66%

